

Universitätsbibliothek Paderborn

**Institutio Vitæ Ad Exemplar Passionis Domini Et
Salvatoris Nostri**

Sgambata, Scipio

Dillingæ, 1686

Cap. II. Primam Beatitudinem Perfectorum esse Paupertatem Spiritûs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53753](#)

perbia, fleat avaritia, flectant omnes pravi affectus, flectant omnes muliebres & ignavæ animi nostri affectiones, sed scipias flectant, nos illis liberi læti & hilares simus. Vertamus terga impiæ civitati, hoc est malæ vulgi consuetudini, nunquam ad eam reversuri, & ad Calvariam eamus, quò Caput nostrum, ac Patris Sapientia præxit.

CAPUT II.

Primam Beatitudinem Perfectionum esse Paupertatem Spiritus.

Et crucifigentes eum, diviserunt vestimenta ejus mittentes sortem, quis quid tolleret. Et erat titulus causæ ejus inscriptus. Rex Iudeorum. Hæc B. Marcus. Octo Beatitudines, quas Dominus enumerat, statui perfectorum convenire nemo dubitat: perfectionem enim beatitudo consequitur. Christus igitur in cruce fixus virum perfectum & beatum, quantum in hac misera & ærumnosa vita beatitudinem consequi possumus, indicabit. Sed quæ potest beatitudo esse in tam

Marc.

25.v.24

E. 26.

P. 5

acer.

acerbo cruciatu? Nimirum incepta hæc interrogatio est, Beatitudinem enim anima obtinet, cruciatur verò corpus. Et licet ea sit animæ corporisque connexio, ut impossibile nobis videatur, altero extrema supplicia ferente, alterum summa voluptate perfri (& sanè viribus naturæ id fieri neutquam potest) nihilominus gratiæ divinæ id est proprium, ut animam adversus corpus firmet ac roboret, ut non modo corporis ægritudine non ægredescat, sed

2. Cor. 2. v. 10. etiam vigeat & confirmetur. Cùm infirmor, dicebat Apostolus, tunc fortior sum. Quoties id Martyres sunt experti? qui, cùm in cruciatibus summis essent, se liquidissimas animi voluptates sentire fabantur. Sed illud rarius est: hoc usitatus & communius, ut, qui perfecta omnium affectionum mortificatione crucifixi vivunt, jucundissimam vitam & beatissimam agant; nihil enim illis potest molestum esse, quibus molestiæ omnes conseruent esse jucundæ. Unde non illi voluptatem capiant, quibus voluptas est, omni voluptate fraudari? Lignum vitæ crux est, quô qui vescitur, nulla sentit mala, nulla incom-

incommoda , non ægrotat , non senescit ,
non moritur , *Christo confixus sum cruci* , Gal. 2.
ajebat ille : *Vivo autem jam non ego , vi-*
vit verò in me Christus. An non beatus il-
le est , qui totus in Christū quodammodo cō-
versus , ac , ut verbō hoc utar , Deificatus
est ? Quid enim aliud erit in patria , bea-
tum esse , quàm Christum Verbum Patris
videre ? Quod si tum ideo nos visio beatos
faciet , quia videntes possidebimus eum , &
similes ei efficiemur ; quæ alia potest in
hac vita beatitudo esse , quàm & hīc simi-
lem Domino fieri , eīque conjungi ? Do-
mino autem in cruce pendentí conjungi
nemo aliter potest , quàm qui cum eo velit
in cruce configi. Contemplemur ergo
octo beatitudines Crucifixi , ut vel hinc
ad optandam eam felicitatem accenda-
mur. Prima beatitudo est , quam Dominus
ipse hoc ordine collocavit : *Beati paupe-* Matth.
res spiritu , quoniam ipsorum est regnum s.v.3.
cælorum. Hanc primam felicitatem Do-
minus nobis exhibit , dum ad Calvariæ
montem ductus (qui vel hoc nomine Cal-
variæ sterilitatem , nuditatem & inopi-
am significare videbatur) exutus est vesti-
bus .

236 DE PASSIONE DOMINI.

bus. Hoc unum ei patrimonium supererat, quippe à Josepho, qui patris ei locò tuerat, nihil habuit, à Matre verò vestem, ut ferunt, ejus manu textam: nudus igitur nudæ cruci affigitur. Tria nos considerabimus, quæ ad paupertatis studium nos excitabunt. Primum militum lusum, inde titulum regium; tertio ipsum Domini num bonis hujus mundi omnibꝫ exutum. Milites igitur diviserunt sibi Domini vestimenta, & super vestem ejus inconsultam miserunt sortem. Primum vide, quām ludicra res sit omnis hujus mundi supellex, omnes opes: sanè siquid in terris opulentum & locuples erat, illa vestiret, quæ omnibus thesauris carior esse debuisset; illam tamen Deus ludo militari subjici, voluit, ut intelligamus, opes, divitias, supellectilem, non esse rem seriam, sed ludō & jocō distrahendam. Quid porro omnis hujus mundi est gloria: quid potentia: quid Regna: quid trabeæ: quid purpuræ: quid coronæ: nisi Domini vestimenta, qui habet scriptum in vestibꝫ suis, Rex Regum, & Dominus Dominantium; cuius indicium ac symbolum erat

*Apo. 19.
v. 16.*

erat vestis poderis, in qua totus erat orbis terrarum, cuius corona est gloria, Regia vestis confessio, hoc est, rerum omnium acclivis & supplex adoratio? Has ergo suas vestes, quæ per terram diffunduntur (nam & hoc dixit Isaias: Vidi Dominum sedentem super solium excelsum, & elevatum, & ea, quæ sub ipso erant, replebant templum, hoc est, ut alij legunt, fimbriæ vestimentorum ejus) has, inquam, vestes Dominus Iudo militari permittit. Diripiuntur regna & provinciæ, & ut quisque est potentior & audacior, eò plus interdum obtinet. Quid ad te, si cum Domino fixus in cruce es, ista curare? Patere ista utcunque distrahi, & rapi. Quantò faciliùs pereunt, tantò in ijs minùs spem tuam ponere debes; qui cor in thesauris terrenis habet, ubi ærugo & tinea demolitur, & ubi fures effodiunt & furantur, ille facile cor amittit, ideo monet Rex ille ditissimus: *Divitiæ si affluant, nolite cor apponere;* qui etiam thesaurum suum in sepulchro fertur habuisse, in quo à posterioribus Regibus est inventus, ut, quoties se divitem vellet inspicere, toties cogere-

tur

Sap. 18.

v.24.

Psal.8.

v.7.

Psa. 103

v.1.

Isaiæ6.

v.1.

Psa. 61.

v.II.

76
tur scire, se moriturum, & ad nihil aliud o-
pes, quam ad pompam funeris conductu-
ras. Deinde & illud contemplare, non te
merere in tuis rebus ludi. Vides hos milites,
qui videntur ex petulantia & furacitate
statim in vestes Domini impetum fecisse,
easque ludi temeritati subjecisse: nihil a-
gunt, quod non Prophetæ multò antè præ-
viderint, & prædixerint; nullus illius lu-
di jactus est, quem Deus non æternō con-
siliō ac sapientiā disposuerit ac destinave-
rit: ludus est militibus, sed Deo mysteri-
um, Prophetis arcanum, Fidelibus docu-
mentum. Quoties igitur tuæ res diripiun-
tur, ac ludum fortunæ factum te dicis &
quereris, scito, nihil tecum temerè agi;
nam si ne folium quidem cadit super ter-
ram sine Patre, hoc est, quin Paternain
eo detegatur Dei providentia, quid tu cen-
ses, te rem tuam familiarem, aut ditionem,
aut prædium, illius temeritate, illius im-
probitate, illius negligentiam perdidisse? In
ludis quoque nostris Deus non ludit: illius
ergo voluntati in nos benevolentissimæ
nos ubique subjiciamus, & nostras res, ut
volet, à quibusvis, ludo aut seriò, agi ferri-
que

que patiamur. Sed erige paululum oculos
ab imo ad summum, ac lege titulum: *Rex
Judæorum*. Intelligisne, quò id spectet &
Regia paupertas. Nunquam Dominus Rex
vocatus est, nisi ubi paupertatis, ut ita di-
cam, ostentationem aliquam fecit, ac
pompam exhibuit. Natus est in præsepio
ad paupertatis ostensionem; statim tres ab
Oriente Reges adfuerunt, qui palam
eum Regem vocarunt: *Ubi est, qui natus est
Rex Judæorum?* Ingressus est Hierosoly-
mam asino insidens; quod quid aliud fuit,
quàm triumphus paupertatis? quem eti-
am significare videbantur Apostoli, se ve-
stibus exuentes, eásque Domino subster-
nentes; statim acclamari cœpit ab omni-
bus: *O sanna filio David, benedictus
qui venit in nomine Domini Rex Israel.*
Sed nunquam ita pauper visus est, atque
cùm in cruce nudus pependit: nunquam
igitur ita disertè pronunciatus est Rex; nec
enim tantùm voce, sed scriptō eoque publi-
cō, nec tantùm à populo aut exteris, sed
à Præside Romano Rex appellatus est.
Quis non videt, ita Dominum indicare vo-
luisse, eum Regem esse, qui paupertati stu-
dens

240 DE PASSIONE DOMINI.

dens omnia à se abdicet, omnibus se ex-
uat, seu solo affectu, sive etiam reipsa : An-

Matth. non illa vox verè Regia est? Ecce nos nō
19.v.27 liquimus omnia. Quis enim ita loquere-

tur, nisi qui totum terrarum orbem sibi
subditum cogitaret, & quod plus est, lu-
dibrio haberet, ac longè à se velut calce
propelleret? De ejusmodi homine dictum

est: *Omnia subjecisti sub pedibus ejus.*

Nam qui divitias rem magni æstimandam
putat, iisque gloriatur, & de ijs sollicitus
est, eas profectò sub pedibus non habet,
qui sub ijs est, atque ab ijs velut non levi-

onere præmitur; is ergo omnia sub pedi-
bus habet, qui nullas mundi opes pluris

facit, quam reliquum terræ, quod calcat.

Quid ergo obstat, quò minus is jure Rex
vocetur, & quidem terræ universæ Rex?

Nunc Dominum ipsum contemplemur,
qui, cùm Rex cœli terræque sit, cùmque

gloriâ induatur, nudus in summa inopia
& rerum omnium egestate conspici voluit.

Quem nunc egestatis pudeat? quis se velit
opulentum ac divitem videri? Job, cùm

omnia amisisset, dicebat: *Dominus dedit,*

Dominus abstulit. At Christo Domino,

Job. I.

v.21.

qui

qui omnia omnibus dat, homines tum
omnia, tum vestes ipsas abstulerant. Noli
ergo rerum externarum jacturam ullam
pertimescere, aut ægrè ferre, sed, ante-
quam vel homines, vel Dominus per ip-
sos hæc tibi eripiat, tu ea Domino & ho-
minibus propter ipsum largitor. Experire,
quàm bonum, & quàm beatum sit, nihil
habere, quod timeas amittere, & cum Do-
mino ne terræ quidem tantum habere,
quantum vestigiò premas, sed in cruce
pendulum hærere, & cuncta mundi hujus
velut te inferiora despicere. Nudus eris,
at Christum sic indues: pauper eris, imò
nullius egens, quia nihil cupies: ad illum
proximè accedes, cui propheta canit: De- *Psal. 15.*
us meus es tu, quoniam bonorum meorum v. 2.
non eges. Beatus, qui intelligit super ege- *Psal. 34.*
num & pauperem Christum, ut ejus *v. 10.*
paupertate dives fiat, eámque in
omnibus, quantum possit, imi-
tetur.

Q

CAP.